

РЕШЕНИЕ

№ 40513

гр. София, 04.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав, в
публично заседание на 05.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разглежда дело номер **7420** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 64, ал. 4, вр. чл. 27, ал. 2, 3, 5 и 6 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ), във връзка с чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Министерство на образованието и науката, представлявано от министъра на образованието и науката, чрез упълномощен процесуален представител юрк. Й. Й., пълномощно изх. № 94-370 от 28.01.2025 г., срещу Решение № РД-02-14-1294/23.06.2025 г. на заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма „Региони в растеж“ (ОПРР) 2014-2020, с което на основание чл. 60, ал. 1, чл. 62, ал. 1, ал. 2 и ал. 3, чл. 63, ал. 1, т. 1 и чл. 64, ал. 3 и ал. 4 от ЗУСЕФСУ, във връзка със Заповед № РД-02-14-109 от 22.01.2025 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството, във връзка с постъпило искане за плащане № 9 (окончателно) по Административен договор за безвъзмездна финансова помощ (АДФП) № BG16RFOP001-3-0004-S07, проект „Обновяване и модернизация на регионалната образователна инфраструктура чрез подобряване на материално-техническата база на 15 държавни професионални гимназии в системата на Министерство на образованието в областите В. Т., Г., Л., Р.“, на бенефициера Министерство на образованието и науката е отказано извършване на верификация и плащане на разходи в размер на 1 071 950,55 лв., представляващи безвъзмездна финансова помощ.

С жалбата се твърди, че оспорваният административен акт е немотивиран и необоснован. Твърди се, че същият е незаконосъобразен като постановен в противоречие със съдебно решение на Върховния административен съд на РБ № 4472 от 30.04.2025 г. по адм. дело № 1093/2025 г., с което е отменено Решение № 24294/21.11.2024 г. по адм. дело № 7972/2024 г. на Административен

съд София-град. С решението на ВАС е отменено решение на РУО на ОПРР 2014 – 2020 г. в частта по т. 2, с която е отказано верифициране на разходи в общ размер на 1 071 950,55 лв. по Искане за окончателно плащане № 9 по Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДБФП) №BG16 RFOR001-3.002-0004-C01 от 21.12.2016 г., като оспорваното в настоящото производство решение е издадено по същото искане за окончателно плащане и с него се отказва извършване на верификация и плащане на разходи в същия размер - 1 071 950,55 лв. Жалбоподателят твърди, че след отмяната на решението РУО на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014 - 2020 г. е издал ново решение - оспорваното с настоящата жалба Решение № РД-02-14-1294/23.06.2025 г., с което отново не извършва верификация и плащане на разходи в посочения размер, като излага същите мотиви, както и в отмененото с решение на съда.

Отделно от горното се сочи, че разходът, направен със собственото на бенефициера финансиране, не е недопустим, в резултат от което посоченото в Решение № РД-02-14-1294/23.06.2025 г. основание за отказ по т. 3.2. „Видове искания за плащане от бенефициент към УО“ от „Методически указания за изпълнение на договори за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ОПРР 2014-2020 г.“ е неотносимо към случая, тъй като касае спазване на съотношението при възстановяване на аванса до размера на допустимите за финансиране по ОПРР разходи. Поддържа се становище, че платените от МОН средства като собствен принос са допустими, доколкото са разходи по договор за инженеринг, за изпълнение на дейности, насочени към постигане на основната цел на проекта. Излагат се доводи, че както в нормативните, така и в договорните правила относно изпълнение на програмата не се съдържа забрана авансовото плащане да се извърши изцяло със средства от административния договор за безвъзмездна финансова помощ (АДБФПП), а междинните плащания да се извършат изцяло със средства, които са собствен принос на бенефициера.

Жалбоподателят твърди, че цитираните норми изискват съотношението собствен принос/безвъзмездна финансова помощ (БФП) да не се нарушава в полза на бенефициера на ниво проект, а не на ниво плащане, т.е. няма пречка някои плащания да са изцяло за сметка на БФП, а други да са собствен принос. Необходимо е при приключването на проекта заложеният баланс между източниците на финансиране да не е променен в полза на увеличаване на собствения принос. Поддържа се твърдение, че съотношението в разплатените от бенефициера суми по сключените в изпълнение на проекта договори за строителство не нарушават в полза на бенефициера предвиденото в договора за БФП съотношение по източници на финансиране и няма причина верификацията да бъде отказана.

Жалбоподателят изразява искане за отмяна на Решение № РД-02-14-1294/23.06.2025 г. на заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г. в частта, с която се отказва извършване на верификация и плащане на разходи в размер на 1 071 950,55 лв., представляващи безвъзмездна финансова помощ, дължима по силата на сключения АДБФП № BG16RFOR001-3.002-0004-C01/21.12.2016 г. между МРРБ и МОН.

В проведено по делото открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от служител с юридическо образование - Й. Й., който поддържа жалбата. Поддържа възраженията, че административният орган не се е съобразил с указанията на съда и е повторил мотивите си при липса на промяна в обстоятелствата по делото. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение и платена държавна такса.

Ответникът – ръководител на Управляващия орган на ОП „Региони в растеж“ 2014 – 2020 и заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството, се представлява по делото от

юрк. К., която оспорва жалбата и заявява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Излага доводи за законосъобразност на оспорваното решение за отказ от верификация като издадено при липса на отменителни основания. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност по отношение на претендираното от жалбоподателя юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе, съобрази следното от фактическа страна:

Безспорно е, че по силата на административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДБФП) № BG16RFOP001-3.002-0004-C07, по проект „Обновяване и модернизация на регионалната образователна инфраструктура чрез подобряване на материално-техническата база на 15 държавни професионални гимназии в системата на МОН в областите В. Т., Г., Л. и Р.“, сключен между Министерство на регионалното развитие и благоустройството – МРРБ (като бенефициент) и Министерство на образованието и науката - МОН (като бенефициер), на МОН са предоставени безвъзмездно финансови средства по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014 – 2020.

На 15.01.2024 г. чрез ИСУН 2020 от МОН е подадено искане за окончателно плащане по АДБФП № BG16RFOP001-3.002-0004-C07. Искането е придружено от окончателен технически и финансов отчет.

В искането за окончателно плащане по проекта бенефициерът е поискал за възстановяване като безвъзмездна финансова помощ (БФП) разходи за авансово плащане по договор с изпълнител за СМР/инженеринг (по приложени фактури за извършено авансово плащане за СМР) в размер на 25% от цялата стойност на СМР за съответния обект, която включва както разходите с БФП, така и определен собствен принос (СП) на бенефициера, съгласно актуалния бюджет към АДБФП.

След преглед на постъпилото искане за плащане е издадено Решение № РД-02-14-1158/16.07.2024 г. на ръководителя на УО на ОПРР 2014-2020, с което не са верифицирани разходи в размер на 1 071 950,55 лв.

По жалба на Министерство на образованието и науката (МОН) срещу Решение № РД-02-14-1158/16.07.2024 г. на ръководителя на УО на ОПРР 2014-2020, в частта му по т. 2, е образувано административно дело № 7972/2024 г. по описа на Административен съд София-град (АССГ). Жалбата е по отношение на отказа за верификация на разходите по т. 2 от Решение № РД-02-14-1158/16.07.2024 г. по АДБФП № BG16RFOP001-3.002-0004-C07, сключен между МРРБ и МОН за изпълнение на проект BG16RFOP001-3.002-0004-C07 „Обновяване и модернизация на регионалната образователна инфраструктура чрез подобряване на материално-техническата база на 15 държавни професионални гимназии в системата на МОН в областите В. Т., Г., Л. и Р.“.

С Решение № 24294 от 21.11.2024 г. постановено по адм. дело № 7972/2024 г. по описа на Административен съд София-град, съдът е отхвърлил жалбата на МОН срещу Решение № РД-02-14-1158/16.07.2024 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г. и заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството, в частта му по т. 2.

Р. на съда е обжалвано пред Върховния административен съд на Република България, който с Решение № 4472 от 30.04.2025 г. на ВАС, седмо отделение, по адм. дело № 1093/2025 г., отменя Решение № 24294 от 21.11.2024 г. по адм. дело № 7972/2024 г. на Административен съд София-град, като вместо него постановява друго, с което отменя Решение № РД-02-14-1158 от 16.07.2024 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020

г., в частта му по т. 2, с която е отказано верифициране на разходи в общ размер на 1 071 950,55 лв. и изпраща административната преписка на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г. за ново произнасяне по искане за окончателно плащане № 9 на Министерството на образованието и науката в частта относно поисканите за възстановяване разходи в отменената част на акта, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

Във връзка с горното и след извършена повторна проверка по верификация на засегнатите разходи от страна на УО на ОПРР 2014-2020 РУО издава оспорваното в настоящото съдебно производство Решение № РД-02-14-1294/23.06.2025 г., с което отказва да извърши верификация и плащане на разходи в посочения размер. Административният орган се позовава на чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-3 от 22 май 2018 г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество, съгласно който Управляващият орган изплаща финансовата подкрепа при спазване на съотношението по източници на финансиране, определено в акта по ал. 1, или финансовото споразумение в случаите, когато финансовата подкрепа се реализира чрез финансови инструменти. Сочи се, че в т.3.2. „Видове искания за плащане от бенефициент към УО“ от „Методически указания за изпълнение на договори за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ОПРР 2014-2020 г.“, които са задължителни за бенефициера, изрично е уточнено следното:

„Важно! Управляващият орган ще верифицира разходи платени от бенефициента по аванси към изпълнителите по договори в случаите, когато в сключения договор с изпълнител е предвидено авансово плащане и от изпълнителя е предоставена фактура или друг счетоводен документ с еквивалентна доказателствена стойност за извършения разход. В случай че не всички дейности заложи в договора с изпълнител са допустими за финансиране по ОПРР, бенефициентът следва да отчете и да поиска за възстановяване само прилежащата част на аванса, финансирана с безвъзмездна финансова помощ.“

Въз основа на това административният орган развива доводи, че всички средства, предвидени за финансиране на разходи, независимо от начина им на разплащане (авансово, междинно и окончателно, както и допълнителни такива) по дейности или части от тях, които са заложи за финансиране в АДФП като собствен принос на бенефициера, следва да бъдат осигурени със собствени средства на същия.

Посочено е, че на бенефициера е изрично указан коректния начин на формиране и конкретната максимално допустимата стойност на авансовото плащане, а именно 25 % от заложените разходи с БФП по бюджетното перо за отделния обект на интервенция, след приспадане на разходите за проектиране, в случай че не се отчитат разходи за авторски надзор, поради което, за да бъдат допустими за финансиране, средствата за авансово плащане следва да са пропорционални на източниците на финансиране.

Направен е извод, че авансовото плащане върху частта на собствения принос на бенефициера не съответства на заложените такива като БФП в бюджета на проекта и съответно е недопустимо за възстановяване като БФП. В тази връзка от бенефициера е изискано да коригира поисканата сума като БФП по авансовата фактура за СМР за съответните обекти, като от поисканите за възстановяване средства с БФП да изключи разходите за авансово плащане по дейностите, финансирани със собствен принос.

Сочи се, че след преглед на представения с кореспонденция № BG16RFOP001-3.002-0004-C07-M282/22.05.2024 г. в ИСУН 2020 коригиран пакет отчетни документи е установено, че

бенефициерът не се е съобразил с направените забележки от УО и не е коригирал поисканите суми за възстановяване по авансовите фактури за СМР за обектите на интервенция, включени в плащането.

Изложени са мотиви отделно по отношение на фактури от изпълнители с конкретно посочени суми по сключени договори за СМР на различни обекти, описани в административния акт. За всеки от тях е посочено нарушено съотношение на БФП спрямо собствен принос в рамките на извършеното авансово плащане съгласно издадени фактури от изпълнителите, което представлява 25 % от общата стойност на АДФП.

По отношение на обект Професионална гимназия по туризъм „И. П. П.“, [населено място]:

В исканите за възстановяване средства с БФП са включени разходи в размер на 393 323,25 лв. без ДДС (471 987,90 лв. с ДДС) по фактура № [ЕГН]/21.12.2023 г. за извършено авансово плащане за СМР по сключен договор за инженеринг № BG16RFOP001-3.002-0004-C02-S-18/23.03.2023 г. с изпълнител „Строител“ ООД. Посочената сума е формирана върху общата стойност на заложените СМР по договора с изпълнител, която включва както разходите с БФП, така и СП на бенефициера, съгласно актуалния бюджет към АДФП.

Общият размер на неверифицираната сума за включено авансово плащане за собствен принос на бенефициера за обект Професионална гимназия по туризъм „И. П. П.“, отчетена с фактура № [ЕГН]/21.12.2023 г. по договор № BG16RFOP001-3.002-0004-C02-S-18/23.03.2023 г. с изпълнител „Строител“ ООД, възлиза на 353 990,93 лв. с ДДС и е разпределена, както следва:

- по бюджетен ред II. 4.12 Професионална гимназия по туризъм „И. П. П.“ (фонд: ЕФРР, режим на финансиране: Неприложимо, допустим) не се верифицират разходи в размер на 294 992,44 лв. по фактура № [ЕГН]/21.12.2023 г.

- по бюджетен ред V.20.1 „Общо ДДС по проекта (фонд: ЕФРР, режим на финансиране: Неприложимо, допустим)” не се верифицират разходи в размер на 58 998,49 лв. по фактура № [ЕГН] /21.12.2023 г.

По отношение на обект Професионална държавна търговска гимназия „Д. Х.“, [населено място]:

В исканите за възстановяване средства с БФП са включени разходи в размер на 622 499,76 лв. без ДДС (746 999,71 лв. с ДДС) по фактура № [ЕГН]/10.02.2023 г. за извършено авансово плащане за СМР по сключен договор за СМР № BG16RFOP001-3.002-0004-C02-S-16/11.01.2023 г. с изпълнител „Парсек Груп“ ЕООД. Посочената сума е формирана върху общата стойност на заложените СМР по договора с изпълнител, която включва както разходите с БФП, така и СП на бенефициера, съгласно актуалния бюджет към АДФП.

Общият размер на неверифицираната сума за включено авансово плащане за собствен принос на бенефициера за обект Професионална държавна търговска гимназия „Д. Х.“, [населено място], отчетена с фактура № [ЕГН]/10.02.2023 г. по договор № BG16RFOP001-3.002-0004-C02-S-16/11.01.2023 г. с изпълнител „Парсек Груп“ ЕООД, възлиза на 74 699,98 лв. с ДДС и е разпределена, както следва:

- по бюджетен ред II. 3.1 Професионална държавна търговска гимназия „Д. Х.“ (фонд: ЕФРР, режим на финансиране: Неприложимо, допустим) не се верифицират разходи в размер на 62 249,98 лв. по фактура № [ЕГН]/10.02.2023 г.

- по бюджетен ред V.20.1 „Общо ДДС по проекта (фонд: ЕФРР, режим на финансиране: Неприложимо, допустим)” не се верифицират разходи в размер на 12 450,00 лв. по фактура № [ЕГН]/10.02.2023 г.

По отношение на обект Професионална гимназия по транспорт, [населено място]:

В исканите за възстановяване средства с БФП са включени разходи в размер на 541 703,01 лв. без ДДС (650 043,60 лв. с ДДС) по фактура № [ЕГН]/01.08.2023 г. за извършено авансово плащане за

СМР по сключен договор за инженеринг № BG16RFOP001-3.002-0004-C02-S-19/03.04.2023 г. с изпълнител „Р. 2000“ ДЗЗД. Посочената сума е формирана върху общата стойност на заложените СМР по договора с изпълнител, която включва както разходите с БФП, така и СП на бенефициера, съгласно актуалния бюджет към АДФБП.

Общият размер на неверифицираната сума за включено авансово плащане за собствен принос на бенефициера за обект Професионална гимназия по транспорт, отчетена с фактура № [ЕГН]/01.08.2023 г. по договор № BG16RFOP001-3.002-0004-C02-S-19/03.04.2023 г., с изпълнител „Р. 2000“ ДЗЗД, възлиза на 330 271,86 лв. с ДДС и е разпределена, както следва:

- по бюджетен ред II. 4.13 Професионална гимназия по транспорт (фонд: ЕФРР, режим на финансиране: Неприложимо, допустим) не се верифицират разходи в размер на 275 226,55 лв. по фактура № [ЕГН]/01.08.2023 г.

- по бюджетен ред V.20.1 „Общо ДДС по проекта (фонд: ЕФРР, режим на финансиране: Неприложимо, допустим)“ не се верифицират разходи в размер на 55 045,31 лв. по фактура № [ЕГН]/01.08.2023 г.

По отношение на обект Професионална гимназия по механоелектротехника „Ген. И. Б.“, [населено място]:

В исканите за възстановяване средства с БФП са включени разходи в размер на 637 500,00 лв. без ДДС (765 000,00 лв. с ДДС) по фактура № [ЕГН]/25.07.2023 г. за извършено авансово плащане за СМР по сключен договор за инженеринг № BG16RFOP001-3.002-0004-C02-S-17/16.03.2023 г. с изпълнител „Маридел 2012“ ЕООД. Посочената сума е формирана върху общата стойност на заложените СМР по договора с изпълнител, която включва както разходите с БФП, така и СП на бенефициера, съгласно актуалния бюджет към АДФБП.

Общият размер на неверифицираната сума за включено авансово плащане за собствен принос на бенефициера за обект Професионална гимназия по механоелектротехника „Ген. И. Б.“, [населено място], отчетена с фактура № [ЕГН]/25.07.2023 г. по договор № BG16RFOP001-3.002-0004-C02-S-17/16.03.2023 г., с изпълнител „Маридел 2012“ ЕООД, възлиза на 157 440,00 лв. с ДДС и е разпределена, както следва:

- по бюджетен ред II. 4.7 Професионална гимназия по механоелектротехника „Ген. И. Б.“ (фонд: ЕФРР, режим на финансиране: Неприложимо, допустим) не се верифицират разходи в размер на 131 200,00 лв. по фактура № [ЕГН] /25.07.2023 г.

- по бюджетен ред V.20.1 „Общо ДДС по проекта (фонд: ЕФРР, режим на финансиране: Неприложимо, допустим)“ не се верифицират разходи в размер на 26 240,00 лв. по фактура № [ЕГН] /25.07.2023 г.

По отношение на обект Професионална гимназия по електротехника и електроника „А. А.“, [населено място]:

В исканите за възстановяване средства с БФП са включени разходи в размер на 400 000,00 лв. без ДДС (480 000,00 лв. с ДДС) по фактура № [ЕГН]/02.08.2023 г. за извършено авансово плащане за СМР по сключен договор за инженеринг № BG16RFOP001-3.002-0004-C02-S-20/03.04.2023 г. с изпълнител „Медия Интер Груп“ ЕООД. Посочената сума е формирана върху общата стойност на заложените СМР по договора с изпълнител, която включва както разходите с БФП, така и СП на бенефициера, съгласно актуалния бюджет към АДФБП.

Общият размер на неверифицираната сума за включено авансово плащане за собствен принос на бенефициера за обект Професионална гимназия по електротехника и

електроника „А. А.“, [населено място], отчетена с фактура № [ЕГН]/02.08.2023 г. по договор № BG16RFOP001-3.002-0004-C02-S-20/03.04.2023 г. с изпълнител „Медия Интер Груп“ ЕООД, възлиза на 45 600,00 лв. с ДДС и е разпределена, както следва:

- по бюджетен ред II. 4.10 Професионална гимназия по електротехника и електроника „А. А.“ (фонд: ЕФРР, режим на финансиране: Неприложимо, допустим) не се верифицират разходи в размер на 38 000,00 лв. по фактура № [ЕГН] /02.08.2023 г.

- по бюджетен ред V.20.1 „Общо ДДС по проекта (фонд: ЕФРР, режим на финансиране: Неприложимо, допустим)” не се верифицират разходи в размер на 7 600,00 лв. по фактура № [ЕГН] /02.08.2023 г.

По отношение на обект Професионална техническа гимназия „Д-р Н. В.“, [населено място]:

В исканите за възстановяване средства с БФП са включени разходи в размер на 439 073,44 лв. без ДДС (526 888,13 лв. с ДДС) по фактура № [ЕГН]/10.08.2023 г. за извършено авансово плащане за СМР по сключен договор за инженеринг № BG16RFOP001-3.002-0004-C02-S-21/04.05.2023 г. с изпълнител ДЗЗД „Т. Саниране“. Посочената сума е формирана върху общата стойност на заложените СМР по договора с изпълнител, която включва както разходите с БФП, така и СП на бенефициера, съгласно актуалния бюджет към АДФБП.

Общият размер на неверифицираната сума за включено авансово плащане за собствен принос на бенефициера за обект Професионална техническа гимназия „Д-р Н. В.“, [населено място], отчетена с фактура № [ЕГН]/10.08.2023 г. по договор № BG16RFOP001-3.002-0004-C02-S-21/04.05.2023 г., с изпълнител ДЗЗД „Т. Саниране“, възлиза на 109 947,78 лв. с ДДС и е разпределена, както следва:

- по бюджетен ред II. 4.8 Професионална техническа гимназия „Д-р Н. В.“ (фонд: ЕФРР, режим на финансиране: Неприложимо, допустим) не се верифицират разходи в размер на 91 623,15 лв. по фактура № [ЕГН]/10.08.2023 г.

- по бюджетен ред V.20.1 „Общо ДДС по проекта (фонд: ЕФРР, режим на финансиране: Неприложимо, допустим)” не се верифицират разходи в размер на 18 324,63 лв. по фактура № [ЕГН]/10.08.2023 г.

Гореописаните суми по издадени фактури от изпълнители на СМР на посочените обекти формират общата сума, която е отказана за верифициране с оспорваното решение на РУО на ОПРР 2014 – 2020.

Решението е получено от бенефициера на 24.06.2025 г., видно от представена разпечатка от кореспонденция в ИСУН.

Жалбата срещу решението е подадена на 07.07.2025 г. чрез ИСУН.

По делото са представени писмени доказателства като част от административната преписка.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице с правен интерес – адресат на акта, който е неблагоприятен за него и подлежи на съдебен контрол съгласно чл. 64, ал. 4 от ЗУСЕФСУ, поради което същата е процесуално допустима.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност

на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Във връзка с приложимите правни норми следва да се уточни следното:

Законът за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) е изменен и допълнен със Закон за изменение и допълнение (ЗИД) на ЗУСЕСИФ, обнародван в ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г. С разпоредбата на § 1 от ЗИД на ЗУСЕСИФ наименованието на закона се изменя така: „Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление“.

Съгласно разпоредбата на § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ до приключването на програмите за програмен период 2014 – 2020 г., съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ), разпоредбите на ЗУСЕСИФ, отменени или изменени с този закон, запазват своето действие по отношение на управлението на средствата от ЕСИФ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми. Текстът на § 71, ал.1 предвижда в срок до 6 месеца от влизането в сила на ЗИД на ЗУСЕСИФ Министерският съвет и министърът на финансите да приемат или приведат в съответствие с него нормативните актове по прилагането на ЗУСЕФСУ. Според нормата на ал. 2 от с.з. приетите от Министерския съвет и министъра на финансите нормативни актове до влизането в сила на този закон запазват своето действие по отношение на програмен период 2014 – 2020 г. Нормите на ЗУСЕФСУ, приложими в настоящото съдебно производство, са в относимата редакция на закона към момента на издаване на административния акт – ДВ. бр.102 от 8 декември 2023 г, на основание чл. 142, ал. 1 от АПК.

В чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕФСУ законодателят е определил, че управляващите органи отговарят за цялостното програмиране, управление и изпълнение на програмата, както и за предотвратяването, откриването и коригирането на нередности, включително за извършването на финансови корекции. Съгласно изр. второ от същата разпоредба ръководител на УО е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или определено от него лице. Правомощия на ръководител на управляващия орган по този закон може да се упражняват и от овластено от него лице. Съгласно чл. 28, ал. 1, т. 2 от Устройствения правилник на МРРБ Главна дирекция „Стратегическо планиране и програми за регионално развитие“ изпълнява функциите на управляващ орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014 - 2020 г. и всички произтичащи от това задължения и отговорности съгласно регламентите на ЕС и Структурните и инвестиционните фондове. Съгласно чл. 5, ал. 1, т. 10 от УП на МРРБ министърът организира и контролира дейността на УО на ОПРР 2014 - 2020 г. С оглед на изложеното ръководител на УО на ОПРР 2014 – 2020 е министърът на регионалното развитие и благоустройството. В случая със Заповед № РД-02-14-109/22.01.2025 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството е оправомощен заместник-министърът на регионалното развитие и благоустройството като ръководител на УО на ОП „Регионално развитие“ 2014 – 2020 г. да ръководи и организира дейността на Управляващия орган на ОПРР 2014 – 2020 г., както и да издава индивидуални административни актове за предоставяне на БФП по смисъла на ЗУСЕФСУ. Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган съгласно делегираната му компетентност от министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Решението е издадено в предвидената писмена форма съгласно чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и от формална страна съдържа фактически и правни основания за издаването му с оглед изискванията на АПК. Административното производство е започнало по инициатива на жалбоподателя във връзка с подадено искане за окончателно плащане № 9/15.01.2024 г., придружено с разходооправдателни документи и окончателен технически и финансов отчет.

Оспорваното в настоящото съдебно производство Решение № РД-02-14-1294 от 23.06.2025 г. е издадено във връзка с Решение № 4472 от 30.04.2025 г., постановено по адм. дело № 1093/2025 г. на ВАС на РБ, с което е отменено Решение № 24294 от 21.11.2024 г., постановено по адм. дело № 7972/2024 г. на Административен съд София-град, и вместо него е постановено друго, с което е отменено Решение № РД-02-14-1158 от 16.07.2024 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г., в частта му по т. 2, с която е отказано верифицирането на разходи в общ размер на 1 071 950,55 лв., и е изпратена административната преписка на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014 - 2020 г. за ново произнасяне по искането за окончателно плащане на Министерството на образованието и науката в частта относно поисканите за възстановяване разходи в отменената част на акта, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

Видно от мотивите на Решение № 24294 от 21.11.2024 г. по адм. дело № 7972/2024 г. по описа на АССГ, производството е образувано по жалба на МОН срещу Решение № РД-02-14-1158/16.07.2024 г. на заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на УО ОПРР 2014 - 2020 г., в частта по т. 2, с която на бенефициера Министерство на образованието и науката се отказва извършване на верификация и плащане на разходи в размер на 1 071 950,55 лв., представляващи безвъзмездна финансова помощ, дължима по силата на сключен АДБФП BG16RFOP001-3.002-0004-C07 между МОН и УО на ОПРР 2014 - 2020 г. поради липса на предвидените в чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕФСУ /ред. ДВ бр.39 от 27 май 2022 г., приложима на осн. § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ/ условия, на осн. чл. 84, вр. чл. 82, ал. 1, т. 1 от ОУ към сключения АДБФП и на осн. чл. 2, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № Н-3 от 22 май 2018 г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отпускане на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество.

В искането за окончателно плащане по проекта бенефициерът е поискал за възстановяване като БФП разходи за авансово плащане по приложени фактури за извършено авансово плащане за СМР по договори с изпълнители за СМР /инженеринг/ в размер на 25% от цялата стойност на СМР за съответния обект, която включва както разходите с БФП, така и определен собствен принос /СП/ на бенефициера, съгласно актуалния бюджет към АДБФП. Прието е, че всички средства за разходи, независимо от начина им на разплащане /авансово, междинно и окончателно, както и допълнителни такива/ по дейности или части от тях, които са заложили за финансиране в АДБФП като СП на бенефициера, следва да бъдат осигурени със собствени средства от бенефициера. Авансовото плащане върху частта на собствения принос на бенефициера не съответствало на заложените такива като БФП в бюджета на проекта и съответно било недопустимо за възстановяване като БФП. Формиран е извод, че авансовото

плащане за СМР върху частта на собствения принос на бенефициера е недопустимо за възстановяване като БФП, тъй като средствата за авансово плащане следва да са пропорционални на източниците на финансиране.

С оглед на това са констатирани включени разходи за авансови плащания върху частта на собствения принос на бенефициера, които не съответстват на заложените средства като БФП в бюджета на проекта и са определени като недопустими за възстановяване с БФП, поради което и е прието от съда, че не подлежат на верификация разходи за изпълнение на СМР на следните обекти:

- обект Професионална гимназия по туризъм „И. П. П.“, [населено място] – отчетените разходи в размер **294 992,44 лв. без ДДС** по фактура №[ЕГН]/21.12.2023 г. за извършено авансово плащане за СМР по сключен договор за инженеринг от 23.03.2023 г. с изпълнител „Строител“ ООД,
- обект Професионална държавна търговска гимназия „Д. Х.“, [населено място] – отчетените разходи в размер на **62 249,98 лв. без ДДС** по фактура № [ЕГН]/10.02.2023 г. за извършено авансово плащане за СМР по договор за СМР от 11.01.2023г с изпълнител „Парсек Груп“ ЕООД,
- обект Професионална гимназия по транспорт, [населено място] – отчетените разходи в размер на **275 226,55 лв. без ДДС** по фактура №[ЕГН]/01.08.2023 г. за извършено авансово плащане за СМР по договор за инженеринг от 03.04.2023 г. с изпълнител ДЗЗД „Р. 2000“,
- обект Професионална гимназия по механоелектротехника „Ген. И. Б.“, [населено място] – отчетените разходи в размер **131 200,00 лв. без ДДС** по фактура №[ЕГН]/25.07.2023 г. за извършено авансово плащане за СМР по сключен договор за инженеринг от 16.03.2023 г. с изпълнител „Маридел 2012“ ЕООД,
- обект Професионална гимназия по електротехника и електроника „А. А.“, [населено място] - отчетените разходи в размер на **38 000 лв. без ДДС** по фактура № [ЕГН]/02.08.2023 г. за извършено авансово плащане за СМР по договор за инженеринг от 03.04.2023 г. с изпълнител „Медия Интер Груп“ ЕООД,
- обект Професионална техническа гимназия „Д-р Н. В.“, [населено място] – отчетените разходи в размер на **91 623,15 лв. без ДДС** по фактура № [ЕГН]/10.08.2023 г. за извършено авансово плащане за СМР по сключен договор за инженеринг от 04.05.2023 г. с изпълнител ДЗЗД „Т. Саниране“.

Съдът приема по адм. дело № 7972/2024 г., че предвид факта, че авансовото плащане за СМР върху частта на собствения принос на жалбоподателя е недопустимо за възстановяване като БФП и средствата за авансово плащане следва да бъдат пропорционални на източниците на финансиране, правилно от страна на РУО е отказана верификация на тези разходи.

Съгласно мотивите на ВАС, изложени в Решение № 4472 от 30.04.2025 г., постановено по адм. дело № 1093/2025 г., „на верификация подлежат както разходите за сметка на безвъзмездната финансова помощ, така и тези, които се покриват от собственото финансиране на бенефициера. До различен извод не се достига и от съдържанието на разпоредбата на чл. 84 във връзка с чл. 82, ал. 1, т. 1 от Общите условия на АДФП, на която се позовава органът, за да откаже верификация на разходите по т. 2 от оспореното решение. Установяването на допустимостта на разходите е предпоставка за вземане на решение от страна на ръководителя на Управляващия орган за извършване на плащане към бенефициера, т.е. за възстановяване на извършени разходи със средства от

безвъзмездна финансова помощ в случая. Извършването на плащането, обаче, е последващо резултата от верификацията действие на органа и е обвързано с размера на предоставяната безвъзмездна финансова помощ и съотношението на източниците на финансиране по проекта. Поради това, сочените от органа чл. 84 и чл. 82, ал. 1, т. 1 от Общите условия към АДФП, не могат да се приемат за годно правно основание за постановения отказ. Нещо повече, квалифицирането на описаните в т. 2 от акта разходи като такива за сметка на собственото финансиране на бенефициера, от една страна, води до извода, че съответният разход е принципно допустим, а от друга - че може да бъде основание единствено за отказ от възстановяване на разхода чрез средства от ЕФРР, но не и за установяването му като недопустим“.

Предвид изложеното и доколкото единственото фактическо основание за отказа от верификация по тази точка е установяването от страна на административния орган, че са предявени за възстановяване отчетени дейности, финансирани със собствени средства на бенефициера, то е прието от ВАС, че решението на РУО на ОПРР 2014 - 2020 е незаконосъобразно като противоречащо на материалния закон и като такова е отменено след отмяна на неправилното съдебно решение, а преписката е върната на управляващия орган за ново произнасяне по искането за окончателно плащане с указания по тълкуването и прилагането на закона.

Във връзка с гореизложеното е върната административната преписка на административния орган и е издадено Решение № РД-02-14-1294/23.06.2025 г. на РУО на ОПРР 2014 – 2020 г.

Установява се идентичност на предмета на двете решения на РУО на ОПРР 2014 - 2020, с които е постановен отказ от верификация на процесните разходи в размер на 1 071 950,55 лв., представляващи безвъзмездна финансова помощ по АДФП № BG16RFOP001-3.002-0004-C07, предявени с окончателно искане за плащане по посочения договор между МОН и УО на ОПРР 2014 - 2020, а именно между оспорваното в настоящото производство Решение № РД-02-14-1294/23.06.2025 г. и Решение № РД-02-14-1158 от 16.07.2024 г. Отказаната за верификация сума е формирана като сбор от извършени от бенефициера разходи по едни и същи фактури, издадени от изпълнители за извършени СМР по едни и същи договори и за едни и същи обекти, описани в двата административни акта. Решение № РД-02-14-1294/23.06.2025 г. е издадено след отмяна на Решение № РД-02-14-1158 от 16.07.2024 г. като незаконосъобразно, като са изложени същите мотиви за отказ за верификация, а именно – нарушаване на съотношението на източниците на финансиране по отношение на авансово плащане по договори, сключени с изпълнители за гореописаните обекти. Твърдението на административния орган, че по отношение на авансовото плащане е налице недопустимо безвъзмездно финансиране поради нарушаване на това съотношение е отхвърлено като противоречащо на материалния закон от Върховния административен съд на РБ, поради което след отмяна на незаконосъобразния административен акт преписката е върната на УО за ново произнасяне при съобразяване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, които са задължителни за съда и за административния орган. В настоящия случай същите не са изпълнени. В противоречие с указанията на ВАС УО е постановил нов акт при същите обстоятелства и със същите мотиви. Доводът, с който е отказана верификация на разходите, отново е недопустимост за финансиране на част от тях поради нарушаване на съотношението между БФП и собствен принос на бенефициера. Изрично е посочено, че квалифицирането на описаните в т. 2 от акта разходи като такива

за сметка на собственото финансиране на бенефициера, от една страна, води до извода, че съответният разход е принципно допустим, а от друга - че може да бъде основание единствено за отказ от възстановяване на разхода чрез средства от ЕФРР, но не и за установяването му като недопустим.

В разпоредбата на чл. 177, ал. 2, изр. първо от АПК изрично е посочено, че актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. Отменителното решение е задължително, както за административния орган, така и за решаващия съдебен състав, който се произнася за законосъобразността на административния акт предвид установената фактическа обстановка по спора, при идентичност в предмета и на приложимата правна норма. Следователно санкцията на чл. 177, ал. 2 от АПК е свързана с неизпълнение на задължение, посочено в мотивите на съдебен акт, постановен по спор, който се ползва със сила на пресъдено нещо.

При новото произнасяне административният орган е следвало да съобрази влязлото в сила съдебно решение и задължителните указания, които са дадени с него, а при неизпълнение на същите последвалият административен акт е нищожен на основание чл. 177, ал. 2 от АПК.

В случая при повторното разглеждане на искането за окончателно плащане административният орган е издал административен акт със същото съдържание и е приложил материалния закон по същия начин както в отмененото решение за отказ за верификация, независимо че изрично се е позовавал, че действа в изпълнение на влязло в сила съдебно решение. Липсват нови, различни или допълнителни факти, които да са събрани в административното производство след връщане на делото като преписка и които да са довели до същия извод по приложението на материалния закон на ново основание.

Изложеното налага извод, че при издаване на оспорвания административен акт административният орган не се е съобразил със задължителните указания, дадени с влязло в сила решение на ВАС, което води до нищожност на същия на основание чл. 177, ал. 2 от АПК.

За пълнота следва да се посочи, че изложените в акта доводи относно липса на оспорване от страна на жалбоподателя на Решение № РД-02-14-1214/17.11.2021 г. на РУО на ОПРР 2014 – 2020 за отказ за верификация и плащане на разходи за авансово плащане на СМР върху частта на собствения принос на бенефициера, във връзка с искане за междинно плащане по същия АДФП, са неотнормирани към настоящия казус, тъй като касаят друг индивидуален административен акт, независимо че последният е със същите издател и адресат.

При този изход на делото на жалбоподателя се следват направените по делото разноси на основание чл. 143, ал. 1 от АПК. Същият претендира разноси за държавна такса в размер на 1 700 лв. и за юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на Наредба за заплащането на правната помощ, съгласно чийто чл. 24 минималното такова за процесуално представителство по административни дела е 200 лв. Предвид изложеното претенцията му следва да бъде уважена в цялост или общо за размер от 1 900,00 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 177, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 16-ти състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Решение № РД-02-14-1294/23.06.2025 г. на заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014 - 2020, с което е отказано извършване на верификация и плащане на разходи в размер на 1 071 950,55 лв., представляващи безвъзмездна финансова помощ по Административен договор за безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP001-3-0004-C07, проект „Обновяване и модернизация на регионалната образователна инфраструктура чрез подобряване на материално-техническата база на 15 държавни професионални гимназии в системата на Министерство на образованието в областите В. Т., Г., Л., Р.“.

ОСЪЖДА Министерство на регионалното развитие и благоустройството, [населено място], да заплати на Министерство на образованието и науката, [населено място], сумата в размер на 1 900,00 (хиляда и деветстотин) лева, представляващи направените във връзка с делото разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: